

[Bernhard Baunsgaard.]

skyldes et særligt forhold, nemlig at der på Samsø var en særliste, der fik 910 stemmer, hvoraf – og det er vel udmærket til demonstration af, hvad der kan ske – førstemanden får de 832. Der har vi et udmærket eksempel på, hvad der kan ske af tilfældigheder med hensyn til, hvordan de øvrige bliver placeret.

Der er jo allerede i dag mulighed for at stemme personligt, som det nu gentagne gange er sagt heroppe, men hvis vi helt forlader systemet med, at vælgerforeningerne opstiller, vil vi komme i den situation, at tilfældige mennesker, der samler sig om en kandidat, kan få ham valgt. I København skal der, så vidt jeg kan skønne efter det socialdemokratiske tal, ca. 3.500 stemmer til at sikre et mandat, men godt og vel 500 ville have sikret en mand, der var opstillet på den socialdemokratiske liste, et mandat – helt uden hensyn til, hvad de folk, der dog har ansvaret for det hele, havde ment om det. Det er den slags, man skal passe på ikke at indføre i en kommunal valglov.

Det, indenrigsministeren siger, må modificeres derhen, at der er adgang til at se bort fra, at en kommunalbestyrelse i en overgangsperiode – på Samsø har det vist været det meste af valgperioden – er underbemandet. Den regel kunne man vel godt bibeholde, selv om man fik gennemført fremskridtspartiets forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Selvfølgelig, hr. indenrigsminister, kan der være tilfælde, hvor man sprænger partilisten, men det er nu ikke det almindelige. Nu bliver det fremført, at de konservative havde opstillet Poul Møller som nr. 55, og han blev valgt, men nu kan de fleste mennesker, der opstiller sig til kommunalbestyrelser i dette land, jo ikke sammenlignes med Poul Møller. Det vil være de færreste, der når fordelingsstallet.

Det almindelige vil være, når man har opstillet partiliste, at man dermed stort set har bestemt, hvem der skal vælges. Der kan være tvivl om enkelte lidt nede i rækken, men stort set er det partiorganisationerne, der bestemmer, og ikke vælgerne. Og jo mere politisk man opstiller, jo flere listestemmer bliver der, for det er klart, at mangfoldige mennesker inden for det pågældende parti ikke sympatiserer med de mennesker, man har opstillet, men hvad gør man så? Så siger man: ja, vi bryder os ikke om nogen af dem, men vi er nødt til at stemme på listen, så får vi se, hvordan det går.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg kan vist ikke tilføje særlig meget. Jeg må give hr. Bernhard Baunsgaard ret, jeg var nok lidt for tidligt ude. En kommunalbestyrelse kan beslutte at afholde suppleringsvalg. Men det er vel rimeligt, at en kommunalbestyrelse er fuldtallig i hele perioden, og det kan altså meget let ske, at den ikke bliver det, hvis man får lov at gå ud sådan uden videre.

Må jeg sige til fru Mimi Jakobsen, at jeg er helt uenig i, når det drejer sig om kommunalvalg, at det bare er de personlige stemmer, der skal være afgørende. En liste til kommunalvalg er det, man kalder et holdværk, og det er altså det, man anbefaler; men det har vi altså hver sin opfattelse af.

Må jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, at det er bestemt ikke sjældent, at partilisten sprænges. Det sker i næsten alle kommuner rundt omkring i landet, også på socialdemokratiske lister. Det har vi mange beviser på.

Jeg går ud fra, at kristeligt folkeparti, når det drejer sig om folketingsvalg, har sideordnet opstilling i alle henseender. Jeg kan ikke forestille mig, at kristeligt folkeparti ikke har sideordnede opstillinger i alle kredse, hvor man opstiller.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

En kort bemærkning i anledning af hr. Arne Bjerregaards påstand om, at det var ikke sædvanligt, at man brød listen. Jeg står her med oversigten, som hr. Arne Bjerregaard kan tage derovre bagefter, over kommunalvalget i København. Der blev valgt 22 socialdemokrater, 4 af dem blev valgt på personlige stemmer. Det er altså næsten hver femte. Og hvis hr. Arne Bjerregaard vil gøre sig den ulejlighed at slå op på Frederiksberg kommune, så vil han se, at der blev valgt 14 konservative, hvoraf de 3 har sprængt listen, som den er opstillet. Det kan altså meget vel lade sig gøre. Det er det sædvanlige, at det sker i kommunerne. I disse to tilfælde drejer det sig altså om ca. hver femte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod